

Sergen Sevici

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

27.3.2016

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bozuk

Sistem bozuk, insanlar bozuk
Saçlarımı hiç sorma...
Renkler bozuk
Yeşil her zamankinden daha hüzünlü
Mavi nedense huzursuz
Turuncuda üşümüş.
Ellerimi hiç sorma

Sergen Sevici

Ev ve Duvar

Ben her Őeyi fazlasıyla yaŐarım
Dörtnala susuŐurum kendimle
KuŐ gibi ürkerim kendimden
Keçi inadı var bende, dinlemem kendimi
Ben bu denli yaŐarken kendimle
Gel de saçıımı okŐa sevaptır.

Sergen Sevici

Gitti

Gitti...

Çidene kadar fark etmemiştim ayak seslerini.
Önce ellerini ceplerine koydu
Daha sonra bir ayağını ötekinin önüne attı
Sürekli tekrarlardı bunu.

İlk adımında ikiye ayırdı evreni.
Sağ olsun, onsuz kısmını hediye etti bana
Tüm sevdiğim şeyler onun tarafında kaldı
Saçları, elleri, gözleri
Güneşte onun tarafında kaldı, karardı Dünyam.

Bir adım daha attı
Parçalandı dört yanım
Önce ardından bakan gözlerim fırladı yuvalarından
Peşinden koşan ayaklarım koptu
Ah ona uzanmaya çalışan ellerim...
Ahh ne hale geldiler
Ben ne hale geldim?
Bin yıl yaşlandı ruhum
Ağır geliyor artık her şey, yardımın olmadan kaldıramam kendimi
Dünyayı sırtlamak kolay
Kaldırabilir miydi Atlas bu derdi?

Diğer adımları göremeden ölmüşüm
Ayrıca Tanrı falan yok burada, yalnızca karanlık
Solumada dönsem aynı
Oysa sen olurdun sabahları solumda,
Solurdun usul usul.
Neyse işte, buradayım, sen yoksun.
Yavaş yavaşta deliriyorum sanırım.
Bunlar benim söyleyeceğim sözler değil
Ben olsam "Gitme" derdim.

Sergen Sevinci

Görmesinler

Güzel olan pek bir şey yok
Bense her zamankinden daha çirkinim
Çarpmasam o güzel kadına diker miydi gözlerini bana?
Ben kalabalığa karışsam da bir şey olmaz anlayacağın
Sen karışma

Sergen Sevinci

Ölmek

Sanmıyorum ki bugün öleceğiz
Ecelim gelse gider cami duvarına işerdim
Düşündüm de ecelim gelse
Koşardım! Kaçardım! Çok uzaklara
Ölü bedenimi bulamasın kimse, zaten yeterince çirkinim
Olur da bulurlarsa cansız beni
Bilirim gelirsin.
Ne olur ağlama başucumda

Şişmanım ben!
Yorulurum istikametim sen olmadıkça.
Yorulduğumda kaldırıma otururdum.
Bir sigara yakar hayal kurardım.
Ağacın birine adımı kazırdım
Belki gün gelir seninkini yanına kazırdın.

Kusardım! Ama içime..
Dünya yeterince kirli zaten
Onlar yüzünden kirli, katiller yüzünden
Ah o katiller,
Umut katilleri, insan katilleri
Pislikler, şerefsizler, kaltaklar ve orospu çocukları ...
Birden ölüyor umutlarımız
İnsanlar gibi, birden yitip gidiyor.
Nereye gidiyor onca umut?
Gökyüzüne mi gidiyor?
Çocukken herkes öyle düşünür değil mi?
Çocuk değiliz biz
Cehennem dibine gitsin.

Ne ara ölecek kadar büyüdük biz
Ne ara büyüdük sevecek kadar
Ne ara büyüdü tüm çocuklar
Ağlamak için mi evrildi gözlerimiz
Evlat acısı çekmek için mi attı onca sene kalp?

Geçmişini düşünürdüm öleceğim zaman
Özür dilerdim belki senden
Neden dilediğimi bilmezdin

Neyse boş ver bugün ölmeyeceğiz, eminim!
Ecelim gelse gider cami duvarına işerdim.
Ecelim de gelse yine seni severdim.
Ecelim gelse seni öper, koşardım.
Kimse bulamasın beni, sende bulma.
Gerekirse ben bulurum seni, korkma.

Sergen Sevinci